

PARASHAT B'SHALACH (WHEN HE LET GO)

Shemot (Exodus) 13:17-17:16 | Shoftim (Judges) 4:4-5:31 | Tehillah (Psalm) 66 | Matti (Matthew) 5:1-48; Hitgalut (Revelation) 15:1-8

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MASAHAH

TORAH

Shemot Chapter 13

17 And it came to pass, **when** Paroh had **let** the people **go**, that Elohim led them not by the way of the land of the P'lishtim, although that was near; for Elohim said, "Lest perhaps the people turn around when they see war, and they return to Egypt." 18 But Elohim led the people about, by the way of the wilderness by Red Sea; and B'nei Yisra'el went up armed out of the land of Egypt.

19 And Moshe took the bones of Yosef with him; for he had straitly sworn B'nei Yisra'el, saying, "Elohim will surely remember you; and you shall carry up my bones away from here with you." 20 And they took their journey from Sukkot, and encamped in Etam, in the edge of the wilderness. 21 And יהוה went before them by day in a pillar of cloud, to lead them in the way; and by night in a pillar of fire, to give them light; that they might go by day and by night: 22 the pillar of cloud by day, and the pillar of fire by night, departed not from before the people.

שמות פרק יג

יז ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה. יח ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחסמים עלו בני ישראל מארץ מצרים. יט ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם. כ ויסעו מספת ויחנו באתם בקצה המדבר. כא ויהוה הלך לפניו יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. כב לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם.

Shemot Chapter 14

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 'Speak unto B'nei Yisra'el, that they turn back and encamp before Pi HaHiro, between Migdol and the sea, before Ba'al Tzefon, over against it shall you encamp by the sea. 3 And Paroh will say of B'nei Yisra'el "They are entangled in the land, the wilderness has shut them in." 4 And I will harden Paroh's heart, and he shall follow after them; and I will glorify Myself in Paroh, and in all his host; and Egypt shall know that I am יהוה ." And they did so. 5 And it was told the king of Egypt that the people had fled; and the heart of Paroh and of his servants was turned towards the people, and they said, "What is this we have done, that we have let Yisra'el go from serving us?" 6 And he made ready his chariots, and took his people with him. 7 And he took six hundred chosen chariots, and all the chariots of Egypt, and captains over all of them. 8 And יהוה hardened the heart of Paroh, King of Egypt, and he pursued after B'nei Yisra'el; for B'nei Yisra'el went out with a high hand. 9 And Egypt pursued after them, all the horses and chariots of Paroh, and his horsemen, and his army, and overtook them encamping by the sea, beside Pi HaHiro, in front of Ba'al Tzefon. 10 And when Paroh drew near, B'nei Yisra'el lifted up their eyes, and, behold, Egypt was marching after them; and they were sore afraid; and B'nei Yisra'el cried out unto יהוה . And 11 they said unto Moshe, "Because there were no graves in Egypt, have you taken us away to die in the wilderness? Why, then, have you dealt thus with us, to bring us forth out of Egypt? 12 Is not this the word that we spoke unto you in Egypt, saying, 'Let us alone, that we may serve Egypt?' For it was better for us to serve Egypt, than that we should die in the wilderness." 13 And Moshe said unto the people, "Fear not, stand still, and see the Salvation of יהוה , which He will work for you today; for whereas you have seen Egypt today, you shall see them again no more forever. 14 יהוה will fight for you, and you shall hold your peace."

15 And יהוה said unto Moshe, "Why do you cry unto Me? Speak unto B'nei Yisra'el, that they go forward. 16 And lift up your rod, and stretch out your hand over the sea, and divide it; and B'nei Yisra'el shall go into

שמות פרק יד

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ב דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשִׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צְפֹן נֶחְחוּ תַחְנוּ עַל הַיָּם.

ג וְאָמַר פַּרְעֹה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עָלֵיהֶם הַמִּדְבָּר.

ד וַחֲזַקְתִּי אֶת לֵב פַּרְעֹה וַרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בַּפַּרְעֹה וּבְכָל חֵילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן.

ה וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיַּהֲפֹךְ לִבָּב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה זֹאת עָשִׂינוּ כִּי שִׁלַּחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם.

ו וַיֹּאסֶר אֶת רַכְבּוֹ וְאֶת עַמּוֹ לִקַּח עִמּוֹ.

ז וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב בָּחוּר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלַשׁ עַל כֻּלּוֹ.

ח וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים בְּיַד רַמָּה.

ט וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם חַנִּים עַל הַיָּם כֹּל סוֹס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וַחֵילוֹ עַל פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַעַל צְפֹן.

י וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וַהֲנִה מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה .

יא וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אִין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לִקְחָתָנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מַה זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם.

יב הֲלֹא זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדֵּל מִמָּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת מִצְרַיִם מִמָּתָנוּ בַּמִּדְבָּר.

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֵל תִּירָאוּ הַתִּיַצְבוּ וַרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרַאֲתָם עוֹד עַד עוֹלָם.

יד יְהוָה יִלָּחֵם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחַרְשׁוּן.

טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מַה תַּצַּעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ.

טז וְאַתָּה הָרִם אֶת מַטְּךָ וּנְטֵה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וּבִקַּעְהוּ וַיָּבֵאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה.

יז וְאֲנִי הִנְנִי מַחֲזִיק אֶת לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֵאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בַּפַּרְעֹה וּבְכָל חֵילוֹ בְּרַכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו.

יח וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהַכְבְּדִי בַּפַּרְעֹה

the midst of the sea on dry ground. 17 And I, behold, I will strengthen the hearts of Egypt, and they shall go in after them; and I will glorify Myself in Paroh, and in all his host, upon his chariots, and upon his horsemen. 18 And Egypt shall know that I am יהוה , when I have glorified Myself in Paroh, upon his chariots, and upon his horsemen." 19 And the Malakh HaElohim, who went before the camp of Yisra'el, removed and went behind them; then the pillar of cloud removed from before them, and stood behind them; 20 and it came between the camp of Egypt and the camp of Yisra'el; and there was the cloud and the darkness here, yet it gave light by night there; and the one came not near the other all the night. 21 And Moshe stretched out his hand over the sea; and יהוה caused the sea to go back by a strong east wind all the night, and made the sea dry land, and the waters were divided. 22 And B'nei Yisra'el went into the midst of the sea upon the dry ground; and the waters were a wall unto them on their right hand, and on their left. 23 And Egypt pursued, and went in after them into the midst of the sea, all Paroh's horses, his chariots, and his horsemen. 24 And it came to pass in the morning watch, that יהוה looked forth upon the host of Egypt through the pillar of fire and of cloud, and discomfited the host of Egypt. 25 And He took off their chariot wheels, and made them to drive heavily; so that Egypt said, "Let us flee from the face of Yisra'el; for יהוה fights for them against Egypt." 26 And יהוה said unto Moshe, "Stretch out your hand over the sea, that the waters may come back upon Egypt, upon their chariots, and upon their horsemen." 27 And Moshe stretched forth his hand over the sea, and the sea returned to its strength when the morning appeared; and Egypt fled against it; and יהוה overthrew Egypt in the midst of the sea. 28 And the waters returned, and covered the chariots, and the horsemen, even all the host of Paroh that went in after them into the sea; there remained not so much as one of them. 29 But B'nei Yisra'el walked upon dry land in the midst of the sea; and the waters were a wall unto them on their right hand, and on their left. 30 Thus יהוה saved Yisra'el that day out of the hand of Egypt; and Yisra'el saw Egypt dead upon the sea-shore. 31 And Yisra'el saw the great work which יהוה did upon Egypt, and the

בְּרָכְבוּ וּבַפְּרָשָׁיו.
 יט וַיַּסַּע מֵלֶאדָּה הָאֱלֹהִים הַהַלְלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה
 יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיַּסַּע עִמּוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם
 וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם.
 כ וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
 הָעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיֵּאָר אֶת הַלַּיְלָה וְלֹא קָרַב זֶה אֶל
 זֶה כָּל הַלַּיְלָה.
 כא וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת
 הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת הַיָּם
 לְחֻרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם.
 כב וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה וְהַמַּיִם
 לָהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם.
 כג וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פְּרָעָה
 רָכְבוּ וּפְרָשָׁיו אֶל תּוֹךְ הַיָּם.
 כד וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל מַחֲנֵה
 מִצְרַיִם בְּעִמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיְהִים אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם.
 כה וַיִּסֹּר אֶת אַפְּן מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְהַגְהוּ בְּכַבְדָּת
 וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה
 נִלְחַם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם.
 כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נָטָה אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם
 וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל מִצְרַיִם עַל רָכְבוֹ וְעַל פְּרָשָׁיו.
 כז וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיֵּשֶׁב הַיָּם לִפְנוֹת
 בְּקֶרֶב לְאַיְתָּנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה
 אֶת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם.
 כח וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת הָרָכָב וְאֶת הַפְּרָשִׁים
 לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא נִשְׁאַר
 בָּהֶם עַד אֶחָד.
 כט וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם
 לָהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם.
 ל וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד
 מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת
 הַיָּם.
 לא וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
 בַּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עֲבָדוּ.

people feared יהוה ; and they believed in יהוה , and in His servant Moshe.

Shemot Chapter 15

1 Then sang Moshe and B'nei Yisra'el this song unto יהוה , and spoke, saying,

"I will sing unto יהוה , for He is highly exalted; the horse and his rider has He thrown into the sea. 2 Yah is my strength and my song, and He is become my Yeshua[h]; this is my Elohim, and I will glorify Him; my father's Elohim, and I will exalt Him. 3 יהוה is a man of war, יהוה is His Name. 4 Paroh's chariots and his army has He cast into the sea, and his chosen captains are sunk in Red Sea. 5 The deeps cover them, they went down into the depths like a stone. 6 Your right hand, O יהוה , is glorious in power, Your right hand, O יהוה , dashes in pieces the enemy. 7 And in the greatness of Your excellency You overthrow them that rise up against You; You send forth Your wrath, it consumes them as stubble. 8 And with the blast of Your nostrils the waters were piled up, the floods stood upright as a heap; the deeps were congealed in the heart of the sea. 9 The enemy said, 'I will pursue, I will overtake, I will divide the spoil; my lust shall be satisfied upon them; I will draw my sword, my hand shall destroy them.'" 10 You did blow with Your wind, the sea covered them; they sank as lead in the mighty waters. 11 Who is like unto You, O יהוה , among the gods? Who is like unto You, glorious in kodesh, awesome in praises, doing wonders? 12 You stretched out Your right hand, the earth swallowed them. 13 You in Your love have led the people that You have redeemed; You have guided them in Your strength to Your kadosh habitation. 14 The peoples have heard, they tremble; pangs have taken hold on the inhabitants of Pelasht. 15 Then were the chiefs of Edom affrighted; the mighty men of Mo'av, trembling takes hold upon them; all the inhabitants of Kena'an are melted away. 16 Terror and dread falls upon them; by the greatness of Your arm they are as still as a stone; till Your people pass over, O יהוה , till the people pass over that You have gotten. 17 You bring them in, and plant them in the mountain of Your inheritance, the place, O יהוה , which You have made for You to dwell

שמות פרק טו

א אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר:

אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים.

ב עזי וזמרת יה יהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו.

ג יהוה איש מלחמה יהוה שמו.

ד מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף.

ה תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן.

ו ימינה יהוה נאדרי בכח ימינה יהוה תרעץ אויב.

ז וברב גאונה תהרס קמיד תשלח חרנה יאכלמו בקש.

ח וברוח אפיה נערמו מים נצבו כמו גד נזלים קפאו תהמת בלב ים.

ט אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי.

י נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים.

יא מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא.

יב נטית ימינה תבלעמו ארץ.

יג נחית בחסדך עם זו גאלת גהלת בעדך אל נוה קדשך.

יד שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת.

טו אז נבהלו אלופי אדום אילי מזאב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען.

טז תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קניית.

יז תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך.

יח יהוה ימלך לעלם ועד.

יט כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

כ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת.

כא ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים.

in, the Mikdash, O יהוה , which Your hands have established. 18 יהוה shall reign forever and ever. 19 For the horses of Paroh went in with his chariots and with his horsemen into the sea, and יהוה brought back the waters of the sea upon them; but B'nei Yisra'el walked on dry land in the midst of the sea."

20 And Miryam the Nevi'ah, the sister of Aharon, took a timbrel in her hand; and all the women went out after her with timbrels and with dances. 21 And Miryam sang unto them, "Sing to יהוה , for He is highly exalted: the horse and his rider has He thrown into the sea."

22 And Moshe led Yisra'el onward from Red Sea, and they went out into the wilderness of Shur; and they went three days in the wilderness, and found no water.

23 And when they came to Marah, they could not drink of the waters of Marah, for they were bitter. Therefore the name of it was called Marah. 24 And the people murmured against Moshe, saying, "What shall we drink?" 25 And he cried unto יהוה ; יהוה showed him a tree, and he cast it into the waters, and the waters were made sweet. There He made for them a statute and an ordinance, and there He proved them; 26 and He said, "If you will diligently hearken to the voice of יהוה your Elohim, and will do that which is right in His eyes, and will give ear to His Mitzvot, and keep all His Khukot, I will put none of the diseases upon you, which I have put upon Egypt; for I am יהוה Rofeikha."

27 And they came to Elim, where there were twelve springs of water, and seventy palm trees; and they encamped there by the waters.

כב ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים.

כג ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על בן קרא שמה מרה.

כד וילנו העם על משה לאמר מה נשתה.

כה ויצעק אל יהוה ויזרהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו.

כו ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך.

כז ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים.

Shemot Chapter 16

1 And they took their journey from Elim, and all the assembly of B'nei Yisra'el came unto the wilderness of Sin, which is between Elim and Sinai, on the fifteenth day of the second khodesh after their departing out of the land of Mitzrayim. 2 And the whole assembly of B'nei Yisra'el murmured against Moshe and against Aharon in the wilderness; 3 and B'nei Yisra'el said unto them, "Would that we had died by the hand of יהוה in the land of Mitzrayim, when we sat by the flesh-pots, when we did eat bread to the full; for you have brought

שמות פרק טז

א ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים.

ב וילנו (וילנו) כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר.

ג ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע פי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב.

ד ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם

us forth into this wilderness, to kill this whole congregation with hunger." 4 Then said יהוה unto Moshe, "Behold, I will cause bread to rain down from heaven for you; and the people shall go out and gather a day's portion every day, that I may prove them, whether they will walk in My Torah or not. 5 And it shall come to pass on the sixth day that they shall prepare that which they bring in, and it shall be twice as much as they gather daily." 6 And Moshe and Aharon said unto all B'nei Yisra'el, "At evening, then you shall know that יהוה has brought you out from the land of Mitzrayim; 7 and in the morning, then you shall see the K'vod יהוה ; for that He has heard your murmurings against יהוה ; and what are we, that you murmur against us?" 8 And Moshe said, "This shall be, when יהוה shall give you in the evening flesh to eat, and in the morning bread to the full; for that יהוה hears your murmurings which you murmur against Him; and what are we? Your murmurings are not against us, but against יהוה ." 9 And Moshe said unto Aharon, "Say unto all the assembly of B'nei Yisra'el, 'Come near before יהוה ; for He has heard your murmurings.'" 10 And it came to pass, as Aharon spoke unto the whole assembly of B'nei Yisra'el, that they looked toward the wilderness, and, behold, the K'vod יהוה appeared in the cloud.

11 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 12 "I have heard the murmurings of B'nei Yisra'el. Speak unto them, saying, 'At dusk you shall eat flesh, and in the morning you shall be filled with bread; and you shall know that I am יהוה your Elohim.'" 13 And it came to pass at dusk, that the quails came up and covered the camp; and in the morning there was a layer of dew round about the camp. 14 And when the layer of dew was gone up, behold, upon the face of the wilderness a fine, scale-like thing, fine as the hoar-frost on the ground. 15 And when B'nei Yisra'el saw it, they said one to another, "What is it?" For they knew not what it was. And Moshe said unto them, "It is the bread which יהוה has given you to eat. 16 This is the thing which יהוה has commanded: gather of it every man according to his eating; an omer a head, according to the number of your persons shall you take it, every man for them that are in his tent." 17 And B'nei Yisra'el did so, and gathered some more, some less. 18 And when they did

מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אם לא.

ה והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום.

ו ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים.

ז ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלונו (תלינו) עלינו.

ח ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשך לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה .

ט ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם.

י ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן.

יא וידבר יהוה אל משה לאמר.

יב שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשך ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם.

יג ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה.

יד ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ.

טו ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה.

טז זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו. יז ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט.

יח וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו.

יט ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר.

כ ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה.

כא וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס.

כב ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה.

mete it with an omer, he that gathered much had nothing over, and he that gathered little had no lack; they gathered every man according to his eating. 19 And Moshe said unto them, "Let no man leave of it till the morning." 20 Notwithstanding, they hearkened not unto Moshe; but some of them left of it until the morning, and it bred worms, and rotted; and Moshe was wroth with them. 21 And they gathered it morning by morning, every man according to his eating; and as the sun waxed hot, it melted. 22 And it came to pass that on the sixth day they gathered twice as much bread, two omers for each one; and all the rulers of the assembly came and told Moshe. 23 And he said unto them, "This is that which יהוה has spoken, "Tomorrow is a solemn rest, a consecrated Shabbat unto יהוה . Bake that which you will bake, and seethe that which you will seethe; and all that remains over lay up for you to be kept until the morning'." 24 And they laid it up till the morning, as Moshe bade; and it did not rot, neither was there any worm therein. 25 And Moshe said, "Eat that today; for today is a Shabbat unto יהוה ; today you shall not find it in the field. 26 Six days you shall gather it; but on the seventh day is the Shabbat, in it there shall be none." 27 And it came to pass on the seventh day, that there went out some of the people to gather, and they found none. 28 And יהוה said unto Moshe, "How long do you refuse to keep My Mitzvot and My laws? 29 See that יהוה has given you the Shabbat; therefore He gives you on the sixth day the bread of two days; abide every man in his place, let no man go out of his place on the seventh day." 30 So the people rested on the seventh day. 31 And the house of Yisra'el called the name thereof 'manna'; and it was like coriander seed, white; and the taste of it was like wafers made with honey. 32 And Moshe said, "This is the thing which יהוה has commanded: 'let an omerful of it be kept throughout your generations; that they may see the bread wherewith I fed you in the wilderness, when I brought you forth from the land of Mizrayim'." 33 And Moshe said unto Aharon, "Take a jar, and put an omerful of manna therein, and lay it up before יהוה , to be kept throughout your generations." 34 As יהוה commanded Moshe, so Aharon laid it up before HaEdut, to be kept. 35 And B'nei Yisra'el did eat manna forty years, until they came to a land inhabited;

כג ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר.
כד ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו.
כה ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה.
כו ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו.
כז ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו.
כח ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי.
כט ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי.
ל וישבתו העם ביום השביעי.
לא ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש.
לב ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדורתכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים.
לג ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדורתכם.
לד כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת.
לה ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען.
לו והעמר עשרית האיפה הוא.

they did eat manna, until they came unto the borders of the land of Kena'an. 36 Now an omer is the tenth part of an ephah.

Shemot Chapter 17

1 And all the assembly of B'nei Yisra'el journeyed from the wilderness of Sin, by their stages, according to the direction of יהוה , and encamped in Refidim; and there was no water for the people to drink. 2 Therefore the people strove with Moshe, and said, "Give us water that we may drink." And Moshe said unto them, "Why do you strive with me? Why do you try יהוה ?" And³ the people thirsted there for water; and the people murmured against Moshe, and said, "Why have you brought us up out of Mitzrayim, to kill us and our children and our cattle with thirst?" 4 And Moshe cried unto יהוה , saying, "What shall I do unto this people? They are almost ready to stone me." 5 And יהוה said unto Moshe, "Pass on before the people, and take with you of the Z'kenim of Yisra'el; and your rod, wherewith you smote the river, take in your hand, and go. 6 Behold, I will stand before you there upon the rock in Khorev; and you shall smite the rock, and there shall come water out of it, that the people may drink." And Moshe did so in the sight of the elders of Yisra'el. 7 And the name of the place was called Masah, and Merivah, because of the striving of B'nei Yisra'el, and because they tried יהוה , saying, "Is יהוה among us, or not?" 8 Then came Amalek, and fought with Yisra'el in Refidim. 9 And Moshe said unto Yehoshua, "Choose us out men, and go out, fight with Amalek; tomorrow I will stand on the top of the hill with the rod of Elohim in my hand." 10 So Yehoshua did as Moshe had said to him, and fought with Amalek; and Moshe, Aharon, and Khur went up to the top of the hill. 11 And it came to pass, when Moshe held up his hand, that Yisra'el prevailed; and when he let down his hand, Amalek prevailed. 12 But Moshe's hands were heavy; and they took a stone, and put it under him, and he sat thereon; and Aharon and Khur stayed up his hands, the one on the one side, and the other on the other side; and his hands were steady until the going down of the sun. 13

שמות פרק יז

א ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחגו ברפידים ואין מים לשתת העם.
ב וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה .
ג ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא.
ד ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני.
ה ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטף אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת.
ו הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל.
ז ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין.
ח ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים.
ט ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידך.
י ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה.
יא והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק.
יב וידי משה כבדים ויקחו אבן וישומו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש.
יג ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב.
יד ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמהה את זכר עמלק מתחת השמים.
טו ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי.

And Yehoshua discomfited Amalek and his people with the edge of the sword.

14 And יהוה said unto Moshe, "Write this for a memorial in the book, and rehearse it in the ears of Yehoshua: for I will utterly blot out the remembrance of Amalek from under heaven." 15 And Moshe built a Mizbe'akh, and called the name of it יהוה Nissi. 16 And he said, "The hand upon the throne of Yah: יהוה will have war with Amalek from generation to generation."

טז ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
בעמלק מדר דר.

HAFTARAH

Shoftim Chapter 4

4 Now D'vorah, a Nevi'ah, the wife of Lapidot, she judged Yisra'el at that time. 5 And she sat under the palm tree of D'vorah between Ramah and Beit El in the hill country of Efrayim; and B'nei Yisra'el came up to her for judgment. 6 And she sent and called Barak Ben Avino'am out of Kedesh Naftali, and said unto him, "Has not Elohei Yisra'el, commanded, saying, 'Go and draw toward mount Tavor, and take with you ten thousand men of the children of Naftali and of the children of Zevulun? 7 And I will draw unto you to the brook Kishon Sisera, the captain of Yavin's army, with his chariots and his multitude; and I will deliver him into your hand.'" 8 And Barak said unto her, "If you will go with me, then I will go; but if you will not go with me, I will not go." 9 And she said, "I will surely go with you; notwithstanding the journey that you take shall not be for your honor; for יהוה will give Sisera over into the hand of a woman." And D'vorah arose, and went with Barak to Kedesh. 10 And Barak called Zevulun and Naftali together to Kedesh; and there went up ten thousand men at his feet; and D'vorah went up with him. 11 Now Khever the Keni had severed himself from the Kayin, even from the children of Khovav the father-in-law of Moshe, and had pitched his tent as far as Eilon Beza'ananim, which is by Kedesh. 12 And they told Sisera that Barak Ben Avino'am was gone up to mount Tavor. 13 And Sisera gathered together all his chariots, even nine hundred chariots of iron, and all the people that were with him, from Kharoshet HaGoyim, unto the brook Kishon. 14

שופטים פרק ד

ד ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטה את ישראל בעת ההיא.
ה והיא יושבת תחת תמר דבורה בין הרמה ובין בית אל בהר אפרים; ויעלו אליה בני ישראל למשפט.
ו ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם מקדש נפתלי; ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון.
ז ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו; ונתתיהו בידך.
ח ויאמר אליה ברק אם תלכי עמי והלכתי; ואם לא תלכי עמי לא אלך.
ט ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא; ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה.
י ויזעק ברק את זבלון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש; ותעל עמו דבורה.
יא וחקר הקיני נפרד מקיני מבני חלב חתן משה; ויט אהלו עד אילון בצעננים (בצעננים) אשר את קדש.
יב ויגדו לסיסרא: כי עלה ברק בן אבינעם הר תבור.
יג ויזעק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגזים אל נחל קישון.
יד ותאמר דבורה אל ברק קום כי זה היום אשר

And D'vorah said unto Barak, "Up; for this is the day in which יהוה has delivered Sisera into your hand; is not יהוה gone out before you?" So Barak went down from mount Tavor, and ten thousand men after him. 15 And יהוה discomfited Sisera, and all his chariots, and all his host, with the edge of the sword before Barak; and Sisera alighted from his chariot, and fled away on his feet. 16 But Barak pursued after the chariots, and after the host, unto Kharoshet HaGoyim; and all the host of Sisera fell by the edge of the sword; there was not a man left. 17 But Sisera fled away on his feet to the tent of Ya'el the wife of Khever the Keni; for there was shalom between Yavin the king of Khazor and the house of Khever the Keni. 18 And Ya'el went out to meet Sisera, and said unto him, "Turn in, my lord, turn in to me; fear not." And he turned in unto her into the tent, and she covered him with a rug. 19 And he said unto her, "Give me, I pray, a little water to drink; for I am thirsty." And she opened a bottle of milk, and gave him drink, and covered him. 20 And he said unto her, "Stand in the door of the tent, and it shall be, when any man does come and inquire of you, and say, 'Is there any man here,' that you shall say, 'No'." 21 Then Ya'el, the wife of Khever, took a tent-pin, and took a hammer in her hand, and went softly unto him, and smote the pin into his temples, and it pierced through into the ground; for he was in a deep sleep; so he swooned and died. 22 And, behold, as Barak pursued Sisera, Ya'el came out to meet him, and said unto him, "Come, and I will show you the man whom you seek." And he came unto her; and, behold, Sisera lay dead, and the tent-pin was in his temples. 23 So Elohim subdued on that day Yavin the king of Kena'an before B'nei Yisra'el. 24 And the hand of B'nei Yisra'el prevailed more and more against Yavin the king of Kena'an, until they had destroyed Yavin king of Kena'an.

Shoftim Chapter 5

1 Then sang D'vorah and Barak Ben Avino'am on that day, saying, 2 "When men let grow their hair in Yisra'el, when the people offer themselves willingly, bless יהוה . Hear 3, O you kings; give ear, O you princes; I, unto יהוה will I sing; I will sing praise to יהוה

נָתַן יְהוָה אֶת סִסְרָא בְיַדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ; וַיֵּרֶד בָּרַק מֵהַר תְּבוֹר וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו.
 טו וַיְהִים יְהוָה אֶת סִסְרָא וְאֶת כָּל הָרֶכֶב וְאֶת כָּל הַמַּחֲנֶה לְפִי חֶרֶב לְפָנֵי בָרַק; וַיֵּרֶד סִסְרָא מֵעַל הַמְּרֻכָבָה וַיֵּנֶס בְּרַגְלָיו.
 טז וּבָרַק רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חַרְשֶׁת הַגּוֹיִם; וַיִּפֹּל כָּל מַחֲנֵה סִסְרָא לְפִי חֶרֶב לֹא נִשְׁאָר עַד אֶחָד.
 יז וְסִסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל אֶהֱל יַעֲל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי: כִּי שְׁלוֹם בֵּין יְבוּן מִלֶּדְךָ חֲצוֹר וּבֵין בֵּית חֶבֶר הַקֵּינִי.
 יח וַתֵּצֵא יַעֲל לְקִרְאֵת סִסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלַי אֵל תִּירָא; וַיִּסֶר אֵלֶיהָ הָאֱהֵלָה וַתִּכְסְהוּ בַשְּׂמִיכָה.
 יט וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מֵעֵט מַיִם כִּי צָמֵאתִי; וַתִּפְתַּח אֶת נְאוֹד הַחֶלֶב וַתִּשְׁקֶהוּ וַתִּכְסְהוּ.
 כ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמַד פֶּתַח הָאֱהֵל; וְהִיָּה אִם אִישׁ יָבֹא וְשָׁאַלְךָ וַאֲמַר הִישׁ פֹּה אִישׁ וַאֲמַרְתְּ אֵין.
 כא וַתִּקַּח יַעֲל אֵשֶׁת חֶבֶר אֶת יַתֵּד הָאֱהֵל וַתִּשֶׂם אֶת הַמַּקְבֵּת בְּיַדָּהּ וַתְּבֹא אֵלָיו בְּלֵאֵס וַתִּתְקַע אֶת הַיַּתֵּד בְּרִקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאַרְצָךָ; וְהוּא נֶרְדָּם וַיֵּעַף וַיָּמָת.
 כב וְהִנֵּה בָרַק רָדַף אֶת סִסְרָא וַתֵּצֵא יַעֲל לְקִרְאֵתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לֵד וְאַרְאֶךָ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶתָּה מִבְּקֶשׁ; וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִסְרָא נָפַל מֵת וְהַיַּתֵּד בְּרִקְתּוֹ.
 כג וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יְבוּן מִלֶּדְךָ כְּנַעַן לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.
 כד וַתִּלְדֵּךְ יָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַלּוֹדֶךָ וְקִשְׁהָ עַל יְבוּן מִלֶּדְךָ כְּנַעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יְבוּן מִלֶּדְךָ כְּנַעַן.

שופטים פרק ה

א וַתִּשֶׁר דְּבוֹרָה וּבָרַק בֶּן אַבִּינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לְאֹמֶר.
 ב בַּפְּרָע פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בָּרְכוּ יְהוָה .
 ג שָׁמְעוּ מְלָכִים הָאֲזִינוּ רוֹזְנִים: אָנֹכִי לִיהוָה אָנֹכִי

, Elohei Yisra'el. 4 יהוה , when You went forth out of Se'ir, when You marched out of the field of Edom, the earth trembled, the heavens also dropped, yes, the clouds dropped water. 5 The mountains quaked at the presence of יהוה , even yon Sinai at the presence of יהוה , Elohei Yisra'el. 6 In the days of Shamgar Ben Anat, in the days of Ya'el, the highways ceased, and the travellers walked through byways. 7 The rulers ceased in Yisra'el, they ceased, until you arose, D'vorah, that you did arise a mother in Yisra'el. 8 They chose new gods; then was war in the gates; was there a shield or spear seen among forty thousand in Yisra'el? 9 My heart is toward the governors of Yisra'el, that offered themselves willingly among the people. Bless יהוה . You 10 that ride on white donkeys, you that sit on rich cloths, and you that walk by the way, tell of it; 11 Louder than the voice of archers, by the watering-troughs! There shall they rehearse the righteous acts of יהוה , even the righteous acts of His rulers in Yisra'el. Then the people of יהוה went down to the gates. 12 Awake, awake, D'vorah; awake, awake, utter a song; arise, Barak, and lead your captivity captive, you son of Avino'am. 13 Then He made a remnant to have dominion over the nobles and the people; יהוה made me have dominion over the mighty. 14 Out of Efrayim came they whose root is in Amalek; after you, Binyamin, among your peoples; out of Makhir came down governors, and out of Zevulun they that handle the marshal's staff. 15 And the princes of Yisakhar were with D'vorah; as was Yisakhar, so was Barak; into the valley they rushed forth at his feet. Among the divisions of Re'uven there were great resolves of heart. 16 Why did you sit among the sheepfolds? To hear the pipings for the flocks? At the divisions of Re'uven there were great searchings of heart. 17 Gilad abode beyond the Yarden; and Dan, why does he sojourn by the ships? Asher dwelt at the shore of the sea, and abides by its bays. 18 Zevulun is a people that jeopardized their lives unto the death, and Naftali, upon the high places of the field. 19 The kings came, they fought; then fought the kings of Kena'an, in Ta'anakh by the waters of Megido; they took no gain of money. 20 They fought from heaven, the stars in their courses fought against Sisera. 21 The brook Kishon swept them away, that ancient brook, the brook Kishon. O

אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
ד יהוה בַּצֵּאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצֵעֲדֶךָ מִשְׂדֵּה אֲדוֹם
אֶרֶץ רַעֲשָׂה גַם שָׁמַיִם נָטְפוּ; גַּם עֲבִים נָטְפוּ מִיָּם.
ה הַרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה : זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
ו בִּימֵי שָׁמְגַר בֶּן עֲנַת בִּימֵי יַעֲלֵ חַדְלוּ אֶרְחוֹת;
וְהַלְכֵי נְתִיבוֹת יִלְכוּ אֶרְחוֹת עַקְלָלוֹת.
ז חַדְלוּ פְרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חַדְלוּ עַד שִׁקְמַתִּי דְבוֹרָה
שִׁקְמַתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל.
ח יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אִז לַחֵם שְׁעָרִים; מִגֵּן אִם
יִרְאֶה וְרַמַּח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל.
ט לְבִי לְחוֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם; בָּרְכוּ
יְהוָה .
י רִכְבֵי אֲתָנּוֹת צְחָרוֹת יִשְׁבִי עַל מִדִּין וְהַלְכֵי עַל
דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ.
יא מְקוֹל מַחְצָצִים בֵּין מִשְׁאֲבִים שָׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת
יְהוָה צְדָקַת פְּרוֹזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל; אִז יִרְדּוּ לְשְׁעָרִים
עִם יְהוָה .
יב עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוֹרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרִי שִׁיר; קוֹם
בָּרַק וּשְׁבִיהַ שְׁבִיד בֶּן אַבִּינֵעַם.
יג אִז יִרְדֵּ שְׂרִיד לְאֲדִירִים עִם; יְהוָה יִרְדֵּ לִי
בַּגְּבוּרִים.
יד מִנֵּי אֶפְרַיִם שְׁרָשָׁם בַּעֲמֹלֶק אַחֲרֶיךָ בִּנְיָמִן
בַּעֲמֹמֶיךָ; מִנֵּי מַכִּיר יִרְדּוּ מַחֲקָקִים וּמִזְבוֹלָן
מִשְׁכִּים בְּשֵׁבֶט סִפֵּר.
טו וְשָׂרֵי בִישָׁשְׁכָר עִם דְּבָרָה וַיִּשְׁשַׁכֵּר בֶּן בָּרַק
בַּעֲמֹק שְׁלַח בְּרַגְלָיו; בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֲקָקִי
לִב.
טז לָמָּה יִשְׁבַּת בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים לִשְׁמַע שְׂרָקוֹת
עֲדָרִים; לַפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֲקָקִי לִב.
יז גִּלְעָד בַּעֲבֵר הִירְדָן שָׁכַן וְדָן לָמָּה יִגוֹר אֲנִיּוֹת;
אֲשֶׁר יִשֵּׁב לְחוֹף יָמִים וְעַל מִפְּרָצָיו יִשְׁכֹּן. יח
זְבֻלוֹן עִם חֲרָף נִפְשׁוּ לָמוֹת וְנִפְתָּלִי: עַל מְרוֹמֵי
שָׂדֶה.
יט בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אִז נִלְחָמוּ מְלָכֵי כְנַעַן
בְּתַעֲנֹד עַל מִי מִגְדוֹ; בַּצֵּעַ כֶּסֶף לֹא לָקְחוּ.
כ מִן שָׁמַיִם נִלְחָמוּ; הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם נִלְחָמוּ
עִם סִיסְרָא.
כא נַחַל קִישׁוֹן גָּרַפָם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן;
תִּדְרָכֵי נִפְשֵׁי עוֹז.
כב אִז הִלְמוּ עֲקָבֵי סוּס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירָיו.
כג אֲוֵרוֹ מְרוֹז אָמַר מִלְּאֲדָה יְהוָה אֲרוֹ אֲרוֹר
יִשְׁבִּיהָ: כִּי לֹא בָאוּ לְעֹזְרַת יְהוָה לְעֹזְרַת יְהוָה

my soul, tread them down with strength. 22 Then did the horsehoofs stamp by reason of the prancings, the prancings of their mighty ones. 23 'Curse you Meroz', said the Malakh יהוה , 'Curse you bitterly the inhabitants thereof, because they came not to the help of יהוה , to the help of יהוה against the mighty.' 24 Blessed above women shall Ya'el be, the wife of Khever haKeni, above women in the tent shall she be blessed. 25 Water he asked, milk she gave him; in a lordly bowl she brought him curd. 26 Her hand she put to the tent-pin, and her right hand to the workmen's hammer; and with the hammer she smote Sisera, she smote through his head, yes, she pierced and struck through his temples. 27 At her feet he sunk, he fell, he lay; at her feet he sunk, he fell; where he sunk, there he fell down dead. 28 Through the window she looked forth, and peered, the mother of Sisera, through the lattice, 'Why is his chariot so long in coming? Why tarry the wheels of his chariots?' 29 The wisest of her princesses answer her, yes, she returns answer to herself, 30 'Are they not finding, are they not dividing the spoil? A damsel, two damsels to every man; to Sisera a spoil of dyed garments, a spoil of dyed garments of embroidery, two dyed garments of broidery for the neck of every spoiler?' 31 So perish all Your enemies, O יהוה ; but they that love Him are as the sun when he goes forth in his might." And the land had rest forty years.

בגבורים.
 כד תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני: מנשים
 באהל תברך.
 כה מים שאל חלב נתנה; בספל אדירים
 הקריבה חמאה.
 כו ידה ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים;
 והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה
 רקתו.
 כז בין רגליה כרע נפל שכב: בין רגליה כרע נפל
 באשר כרע שם נפל שדוד.
 כח בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד
 האשנב: מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו
 פעמי מרכבותיו.
 כט חכמות שרותיה תענינה; אף היא תשיב
 אמריה לה.
 ל הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש
 גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה:
 צבע רקמתיים לצוארי שלל.
 לא כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהביו כצאת
 השמש בגברתו; ותשקט הארץ ארבעים שנה.

תועטתא

Tehillah (Psalm) 66

1 For the Leader. A Song, a Mizmor. Shout unto Elohim, all the earth; 2 Sing praises unto the glory of His Name; make His praise glorious.3 Say unto Elohim, ""How tremendous is Your work! Through the greatness of Your power shall Your enemies dwindle away before You. 4 All the earth shall worship You, and shall sing praises unto You; they shall sing praises to Your Name."" Selah.

5 Come, and see the works of Elohim; He is awesome in His doings toward the children of men. 6 He turned the sea into dry land; they went through the river on foot; there let us rejoice in Him! 7 Who rules by His might forever; His eyes keep watch upon the nations;

תהלים פרק סו
 א למנצח שיר מזמור: הריעו לאלהים כל הארץ.
 ב זמרו כבוד שמו; שימו כבוד תהלתו.
 ג אמרו לאלהים מה נורא מעשיו; ברב עז
 יכחשו לך איביך.
 ד כל הארץ ישתחו לך ויזמרו לך; יזמרו שמך
 סלה.
 ה לכו וראו מפעלות אלהים; נורא עלילה על
 בני אדם.
 ו הפד ים ליבשה בנהר יעברו ברגל; שם
 נשמחה בו.
 ז משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה;
 הסוררים אל ירימו(ירומו) למו סלה.

let not the rebellious exalt themselves. Selah.

8 Bless our Elohim, you peoples, and make the voice of His praise to be heard; 9 Who has set our soul in life, and suffered not our foot to be moved, 10 For You, O Elohim, have tried us; You have refined us, as silver is refined. 11 You did bring us into the hold; You did lay constraint upon our loins. 12 You have caused men to ride over our heads; we went through fire and through water; but You did bring us out unto abundance. 13 I will come into Your house with Olot, I will perform unto You my vows, 14 Which my lips have uttered, and my mouth has spoken, when I was in distress. 15 I will offer unto You Olot of fatlings, with the sweet smoke of rams; I will offer bullocks with goats. Selah. 16 Come, and hearken, all you that fear Elohim, and I will declare what He has done for my soul. 17 I cried unto Him with my mouth, and He was extolled with my tongue. 18 If I had regarded iniquity in my heart, Adonai would not hear; 19 But indeed, Elohim has heard; He has attended to the voice of my tefilah. 20 Blessed is Elohim, who has not turned away my tefilah, nor His mercy from me.

"

ח בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ; וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ.
ט הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים; וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ.
י כִּי בְּחַנּוּתֵנוּ אֱלֹהִים; צִרְפָּתָנוּ כַּצָּרָף כְּסָף.
יא הִבְאֵתָנוּ בְּמִצּוּדָה; שְׁמַת מוֹעֵקָה בְּמַתְיָנוּ.
יב הִרְכַּבְתָּ שׁוֹאֵן לְרֹאשֵׁנוּ: בָּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם;
וּתְצִיאֵנוּ לְרוּיָהּ.
יג אָבוֹא בֵּיתְךָ בְּעוֹלוֹת; אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרַי.
יד אֲשֶׁר פָּצוּ שְׁפָתַי; וְדַבֵּר פִּי בַצָּר לִי.
טו עֲלוֹת מִיַּחִים אֲעֲלֶה לְךָ עִם קִטְרֵת אֵילִים;
אֲעֲשֶׂה בְּקָר עִם עֲתוּדִים סֶלָה.
טז לָכוּ שְׁמְעוּ וְאֲסַפְּרָה כָּל יְרֵאֵי אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
עָשָׂה לְנַפְשִׁי.
יז אֱלֹוֹ פִּי קָרָאתִי; וְרוֹמֵם תַּחַת לְשׁוֹנֵי.
יח אֲנִי אִם רָאִיתִי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדָנִי.
יט אֲכֹן שְׁמַע אֱלֹהִים; הַקָּשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי.
כ בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תְּפִלָּתִי וְחִסְדּוֹ
מֵאֵתִי.

"

ברית חדשה

Matti Chapter 5

1 When Yeshua saw the crowds, He went up to the mountain; and as He sat down, His Talmidim drew near to Him. 2 And He opened His mouth and taught them, and He said, 3 "Happy are the poor in spirit, for theirs is Malkhut HaShamayim. 4 Happy are they who mourn, for they shall be comforted. 5 Happy are the meek, for they shall inherit the earth. 6 Happy are those who hunger and thirst for tzedaka, for they shall be well satisfied. 7 Happy are the merciful, for to them shall be mercy. 8 Happy are those who are pure in their hearts, for they shall see Elohim. 9 Happy are those who make shalom, for they shall be called sons of Elohim. 10 Happy are those who are persecuted for the sake of tzedaka, for theirs is Malkhut HaShamayim."

11 "Happy are you, when they reproach you and persecute you, and speak against you every kind of bad

מתי פרק ה

א בְּרֵאוֹת יֵשׁוּעַ אֶת הַהַמּוֹנִים, עָלָה לְהָר; וּכְאֲשֶׁר
יָשָׁב, נִגְשׂוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו.
ב וּפָתַח פִּיו וְלָמַד אוֹתָם וְאָמַר:
ג אֲשֶׁרֵי עֲנִי רוּחַ, כִּי שְׁלֵהֶם הִיא מַלְכוּת
הַשָּׁמַיִם.
ד אֲשֶׁרֵי הַאֲבֵלִים, כִּי הֵם יִנְחָמוּ.
ה אֲשֶׁרֵי הָעֲנָוִים, כִּי הֵם יִירְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ.
ו אֲשֶׁרֵי הָרַעֲבִים וְצַמְאִים לְצַדִּיקָה, כִּי הֵם יִשְׂבְּעוּ.
ז אֲשֶׁרֵי הַרַחֲמָנִים, כִּי עֲלֵיהֶם יְהִיו רַחֲמִים.
ח אֲשֶׁרֵי הַטְּהוּרִים בְּלִבָּבָם, כִּי הֵם יִרְאוּ אֶת
הָאֱלֹהִים.
ט אֲשֶׁרֵי עוֹשֵׂי שְׁלוֹם, כִּי יִבְנֶי אֱלֹהִים יִקְרָאוּ.
י אֲשֶׁרֵי הַלְלוּ שֶׁנִּרְדְּפוּ בְּגִלּוֹל הַצַּדִּיקָה, כִּי שְׁלֵהֶם
הִיא מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם.
יא אֲשֶׁרֵיכֶם כְּאֲשֶׁר מְחַרְפִּים אֶתְכֶם וְרוֹדְפִים
אֶתְכֶם, וְאוֹמְרִים עֲלֵיכֶם בְּשִׁקָּר כֹּל דְּבַר רַע

word, falsely, for my sake, 12 then, be glad and rejoice, for your reward is increased in heaven; for in this very manner they persecuted the Nevi'im who were before you."

13 "You are indeed the salt of the earth; but if the salt should lose its savor, with what could it be salted? It would not be worth anything, but to be thrown outside and to be trodden down by men. 14 You are indeed the light of the world; a city that is built upon a mountain cannot be hidden. 15 Nor do they light a lamp and put it under a basket, but on a lampstand, so it gives light to all who are in the house. 16 So let your light shine before men, so that they may see your good works and glorify Avikhem in Heaven."

17 "Do not expect that I have come to weaken the Torah or the Nevi'im; I have not come to weaken it, but to confirm it. 18 For truly I tell you, until heaven and earth pass away, not even one yod, nor a stroke shall pass away from the Torah until everything comes to pass. 19 Whoever therefore tries to loosen even one of these smallest mitzvot, and teaches men so, he shall be regarded as small in Malkhut HaShamayim; but anyone who observes and teaches them, he shall be regarded as great in Malkhut HaShamayim. 20 For I say to you that unless your tzedaka exceeds that of the Sofrim and P'rushim, you shall not enter Malkhut HaShamayim."

21 "You have heard that it was said to those who were before you, 'You shall not murder,' and 'whoever murders is guilty before the court.' 22 But I say to you that whoever becomes angry with his brother for no reason is guilty before the court: and whoever should say to his brother, 'Good For Nothing!' is guilty before the Sanhedrin; and whoever says to his brother, 'You crazy fool!', is condemned to the fire of Gehinom. 23 If it should happen therefore that while you are presenting your offering upon the Mizbe'akh, and right there you remember that your brother has any grievance against you, 24 leave your offering there upon the Mizbe'akh, and first go and reconcile with your brother, and then come back and present your offering. 25 Try to get reconciled with your accuser promptly, while you are going on the road with him; for your accuser might surrender you to the judge, and the judge would commit you to the jailer, and you will

בגלל. יב אז שמחו וגילו, כי שכרכם רב בשמים, שהרי כד רדפו את הנביאים אשר לפניכם.

יג אתם הנכם מלח הארץ. אבל אם המלח נהיה תפל, במה ימלח? לשום דבר לא יצלה, אלא להיות משלך החוצה ולהרמס ברגלי אנשים.

יד אתם הנכם אורו של עולם. אין עיר הבנויה על הר יכולה להחבא.

טו ואין מדליקים מנורה ושמים אותה תחת סאה, אלא על כן מנורה, והיא מאירה לכל אשר בבית.

טז כד יאר אורכם לפני בני אדם, למען יראו את מעשיכם הטובים וישבחו את אביכם שבשמים.

יז אל תחשבו שבאתי להפר את התורה או את הנביאים; לא באתי להפר אלא למלא;

יח כי אמן אומר אני לכם, עד אשר יעברו השמים והארץ, יוד אחת או תג אחד לא יעברו מן התורה עד שהכל יהיה.

יט לכן כל מי שיפר אחת מן המצוות הקטנות האלה וילמד כד את בני אדם, קטן יקרא במלכות השמים. אבל כל מי שיעשה וילמד, הוא גדול יקרא במלכות השמים;

כ כי אומר אני לכם, שאם לא תרבה צדקתכם יותר משל הסופרים והפרושים, לא תכנסו למלכות השמים.

כא שמעתם שנאמר לראשונים: לא תרצח, וכל הרוצח מחיב הוא לדין.

כב אבל אני אומר לכם, שכל מי שירגז על אחיו חנם, מחיב הוא לדין. וכל מי שיאמר לאחיו 'ריקא' מחיב הוא לסנהדרין. וכל מי שיאמר 'אוויל' מחיב לגיהנום אש.

כג לכן אם אתה מקריב את קרבנך על המזבח ושם תזכר שלאחיד איזו טינה עליך,

כד עזב שם את קרבנך על המזבח ולך תחלה להתרצות לאחיד, ואז בוא והקרב את קרבנך.

כה התפיס מהר עם בעל דינך, בעודך עמו בדרך; פן ימסר אותך בעל דינך לשופט, והשופט ימסר אותך לגובה, ותפל לבית האסורים.

כו ואמן אומר אני לך, שלא תצא משם עד אשר תתן את הפרוטה האחרונה.

כז שמעתם שנאמר, לא תנאף. כח אבל אני אומר לכם, שכל מי שמביט באשה

be cast into prison. 26 Truly I say to you, that you would never come out from there until you had paid the last coin."

27 "You have heard that it is said, 'you shall not commit adultery.' 28 But I say to you, that whoever looks at a woman with the desire to covet her has already committed adultery with her in his heart. 29 If your right eye should cause you to stumble, pluck it out and throw it away from you; for it is better for you to lose one of your members, and not all your body fall into Gehinom. 30 And if your right hand should cause you to stumble, cut it off and throw it away from you; for it is better for you to lose one of your members, and not all your body fall into Gehinom. 31 It has been said that whoever sends his wife away must give her a *sefer kritut* [certificate of divorce]. 32 But I say to you that whoever sends away his wife, except upon an occasion of fornication, causes her to commit adultery; and whoever takes her who is so sent away commits adultery."

33 "Again, you have heard it was said to them who were before you that you shall not lie in your oaths, but trust your oaths to יהוה. But 34 I say to you, never swear; neither by heaven, because it is the throne of Elohim; 35 nor by the earth, for it is a stool under His feet; nor by Yerushalayim, for it is the city of a great king. 36 Neither shall you swear by your own head, because you cannot create in it a single black or white hair. 37 But let your words be yes, yes, and no, no; for anything which adds to these is evil."

38 "You have heard that it is said, 'An eye for an eye, and a tooth for a tooth.' 39 But I say to you that you should not resist evil; but whoever strikes you on your right cheek, turn to him the other also. 40 And if anyone wishes to sue you at the court and take away your tunic, let him have your robe also. 41 Whoever compels you to carry a burden for a mile, go with him two. 42 Whoever asks from you, give him; and whoever wishes to borrow from you, do not refuse him."

43 "You have heard that it is said, 'Be kind to your friend, and hate your enemy.' 44 But I say to you, 'Love your enemies,' and bless anyone who curses you, and do good to anyone who hates you, and pray for them who carry you away by force and persecute you, 45 so

לְחַמַּד אוֹתָהּ, מִיַּד נָאֵף אוֹתָהּ בְּלִבּוֹ.
כֵּס אַבֵּל אִם עֵינֶיךָ הַיְמָנִית מִכְשִׁילָה אוֹתְךָ, עָקַר אוֹתָהּ וְהִשְׁלַךְ אוֹתָהּ מִמֶּךָ; כִּי מוֹטֵב לְךָ שְׂיֵאבֵד אִיבְרָךְ הָאֶחָד, וְלֹא כָּל גּוֹפֶךָ יִפֹּל לְגִיהֲנוֹם.

לְ וְאִם יָדְךָ הַיְמָנִית מִכְשִׁילָה אוֹתְךָ, קַצֵּץ אוֹתָהּ וְהִשְׁלַךְ אוֹתָהּ מִמֶּךָ; כִּי מוֹטֵב לְךָ שְׂיֵאבֵד אֶחָד מֵאַבְרָיִךָ, וְלֹא כָּל גּוֹפֶךָ יִפֹּל לְגִיהֲנוֹם.
לֹא נֹאמֵר, אִישׁ כִּי יִשְׁלַח אֶת אִשְׁתּוֹ יִתֵּן לָהּ סֶפֶר כְּרִיתוֹת.

לֵב אַבֵּל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שְׂכַל מִי שֶׁמְשַׁלַּח אֶת אִשְׁתּוֹ חוּץ מֵאֲשֶׁר עַל דְּבַר זְנוּת, מִבִּיאָה לְיָדֶיךָ שֶׁתִּנְאֵף; וּמִי שֶׁנּוֹשֵׂא אֶת הַגְּרוּשָׁה, נּוֹאֵף.
לֵג עוֹד שְׁמַעְתֶּם שְׁנֹאמֵר לְרֵאשׁוֹנִים: לֹא תִשְׁקַר בְּשְׁבוּעוֹתֶיךָ וְשִׁלְמֵם לִיהוּה שְׁבוּעוֹתֶיךָ.

לֵד אַבֵּל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: אַל תִּשְׁבְּעוּ בְּלָל, לֹא בְשָׁמַיִם, שְׂכַסְא אֱלֹהִים הֵם; לָהּ וְלֹא בָאָרֶץ, שֶׁהָדוֹם הִיא תַחַת רַגְלֶיךָ; אֵף לֹא בִירוּשָׁלַיִם, שֶׁהִיא קְרִית מְלִיךָ רַב.

לֹו אֵף בְּרֵאשֶׁךָ אַל תִּשְׁבְּעַ, כִּי אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְהַפְדֵּ בּוֹ שְׁעָרָה אַחַת לְשְׁעָרָה שְׁחוּרָה אוֹ לְבָנָה; לֹו אֵלֶּא תְּהֵא מִלְתַּכֶּם כּוֹ, כּוֹ; וְלֹא, לֹא. מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵאַלֶּה, מִן הָרַע הוּא.

לֶח שְׁמַעְתֶּם שְׁנֹאמֵר: עֵין תַּחַת עֵין וְשֵׁן תַּחַת שֵׁן. לֵט אַבֵּל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שְׁלֹא תִקּוּמוּ נֶגֶד הָרַע; אֵלֶּא מִי שֶׁמַּכֶּה אוֹתְךָ עַל לְחִיךָ הַיְמָנִית, הַפְּנֵה אֵלָיו גַּם אֶת הָאַחֶרֶת.

מ וּמִי שֶׁרוֹצֵה לְבוֹא עִמָּךָ בְּדִין וְלִקְחַת אֶת כְּתָנְיָךָ, הַנַּח לוֹ גַּם אֶת מְעִילְךָ.

מֵא מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אוֹתְךָ מִלְ אֶחָד, לְךָ אֶתוֹ שְׁנַיִם. מֵב מִי שֶׁמְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תֵּן לוֹ; וּמִי שֶׁרוֹצֵה לְלוֹוֹת מִמֶּךָ, אַל תִּסְרֹב לוֹ.

מֵג שְׁמַעְתֶּם שְׁנֹאמֵר, וְאַהֲבַתְ לְרַעֲךָ וְשִׁנְאֵת אֶת אוֹיְבֶךָ.

מֵד אַבֵּל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: אֶהְבּוּ אֶת אוֹיְבֵיכֶם וּבְרַכּוּ אֶת מִי שֶׁמְקַלֵּל אֶתְכֶם; הִיטִיבוּ לְמִי שֶׁשׁוֹנֵא אֶתְכֶם וְהִתְפַּלְלוּ בְּעַד הַנּוֹהֲגִים בְּכֶם בְּכַח וְרוֹדְפִים אֶתְכֶם,

מֵה לְמַעַן תִּהְיוּ בְּנִים לְאַבְיֵכֶם שְׁבִשְׁמַיִם אֲשֶׁר מְזַרְיֵחַ שְׁמֵשׁוּ עַל טוֹבִים וְעַל רָעִים וּמְזִרִיד גְּשָׁמוֹ עַל צְדִיקִים וְעַל רָשָׁעִים;

מֵז שֶׁהָרִי אִם אוֹהֲבִים אֶתְכֶם אֶת אֵלֶּה שְׁאוּהֲבִים אֶתְכֶם, מֵה שְׂכָר יֵשׁ לָכֶם? הֲאֵין גַּם הַמוֹכְסִים עוֹשִׂים זֹאת?

that you may become sons of Avikhem who is in heaven, who causes His sun to shine upon the good and upon the bad, and who pours down His rain upon the just and upon the unjust. 46 For if you love only those who love you, what reward will you have? Do not even the publicans do the same thing? 47 And if you greet only your brothers, what is it more that you do? Do not even the publicans do the same thing? 48 Therefore, become perfect, just as Avikhem in Heaven is perfect."

מז ואם שואלים אתם בשלום אחיכם בלבד, מה יתר עושים אתם? האין גם המוכסים עושים זאת?
 מח לכן היו אתם שלמים, כמו שאביכם שבשמים שלם הוא.

Hitgalut Chapter 15

1 And I saw another sign in heaven, great and marvelous, seven Malakhim having the seven last plagues; for in them is fulfilled the wrath of Elohim. 2 And I saw what looked like a sea of glass mingled with fire; and those who were victorious over the beast of prey and over his image, and over the number of his name, were standing on the sea of glass and had the kinorot of Elohim. 3 And they were singing the song of Moshe, the servant of Elohim, and the song of HaSeh, saying,

"Great and marvelous are Your works, O יהוה Elohim Okhez Hakol; just and true are Your ways, O Melekh HaOlamim. 4 Who shall not revere You, O יהוה , and glorify Your Name? For You alone are a Kadosh One and a Tzadik. So all nations shall come and worship before You; for Your Tzedaka has been revealed."

5 And after these things, I looked, and behold, the Heikhal of the Mishkan of the testimony in heaven was opened; 6 and the seven Malakhim having the seven plagues came out of the Heikhal, clothed in pure and fine linen, and having their breasts girded with golden girdles. 7 And one of the four creatures gave to the seven Malakhim seven golden bowls full of the wrath of Elohim who lives forever and ever. 8 And the Heikhal was filled with smoke from the glory of Elohim and from His power; and no man was able to enter into the Heikhal until the seven plagues of the seven Malakhim were fulfilled.

התגלות פרק טו

א וראיתי אות אחר בשמים, גדול ונפלא: שבעה מלאכים אשר יש להם שבע המכות האחרונות, כי בהן השלמה חמתו של אלהים.
 ב וראיתי כמו ים זכוכית מערב באש, ואת הללו שנצחו את חית הטרף ואת צלמה ואת מספר שמה, עומדים על ים הזכוכית ויש להם נבלי אלהים
 ג ושירים את שיר משה עבד אלהים ואת שיר השנה, באמרום:

גדולים ונפלאים מעשיך, יהוה אלהים אוהז הכל; ישירים ונאמנים דרכיך, מלך העולמים.
 ד מי לא יירא מך, יהוה, ויהלל את שמך? כי אתה לבדך קדוש וצדיק; כי כל הגוים יבואו וישתחוו לפניך; כי נגלו צדקותיך.

ה ואחרי אלה ראיתי ונפתח היכל משכן העדות אשר בשמים;
 ו ושבעת המלאכים אשר יש להם שבע המכות יצאו מן ההיכל, לבושים בד טהור מבריק וחרגרים על חזותיהם חגורות זהב.
 ז ואחת מארבע החיות נתנה לשבעת המלאכים שבע קערות זהב מלאות חמת אלהים החי לעולמי עולמים;
 ח ונתמלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ומגבורתו, ואיש לא היה יכול להפגס להיכל עד אשר תשלמה שבע המכות של שבעת המלאכים.

